

KAZIMIERZ KARDYNAŁ NYCZ
METROPOLITA WARSZAWSKI

SŁOWO ARCYBISKUPA WARSZAWSKIEGO NA ADWENT

**„Czuwajcie i módlcie się w każdym czasie,
abyście mogli stanąć przed Synem Człowieczym” (Łk 21, 36).**

Umiłowani Bracia i Siostry!

1. Usłyszane przed chwilą słowa z Ewangelii św. Łukasza świadczą, że nadszedł w Kościele czas Adwentu. Jest to radosny czas oczekiwania na przyjście Chrystusa Pana. Śpiewamy w liturgii „Przyjdź, Panie Jezu”, ale pytamy także: „O jakie przyjście Chrystusa chodzi?”. W znalezieniu odpowiedzi na to pytanie pomaga św. Cyryl Jerozolimski, ojciec Kościoła: „Głosimy przyjście Chrystusa nie tylko pierwsze, ale i drugie, o wiele wspanialsze od pierwszego”. Celem pierwszego było wypełnienie miłosiernych zamiarów Boga względem człowieka – a więc nasze zbawienie. To przyjście będziemy uroczystie przeżywać w święta Bożego Narodzenia. Celem drugiego przyjścia w chwale, w dniu ostatecznym, jest miłosierny i sprawiedliwy sąd nad żywymi i umarłymi oraz odnowienie wszystkiego. Na obydwa te przyjścia przygotowuje nas Kościół w Adwencie. Także na to nieustanne przychodzenie Pana do nas w Duchu Świętym i w sakramentach Kościoła. Dlatego wołamy: „Przyjdź, Panie i nie zwlekaj!” i odpowiadamy adwentowym czuwaniem.

2. Nowy rok liturgiczny, który rozpoczynamy Adwentem, pragniemy poświęcić obecności Ducha Świętego w Kościele. Jezus mówi w Wieczerniku: „Weźmijcie Ducha Świętego! Którym odpuszcicie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane” (J 20, 22–23). Kiedy zaś posyła apostołów, czyni to w imię Trójcy Świętej. Duch Święty mieszka w Kościele, a także w sercach wiernych. W nich przemawia i daje świadectwo przybrania za synów. Duch Święty jednoczy we wspólnocie Kościoła i obdarowuje ludzi różnymi charyzmatami i darami. On utrzymuje Kościół w nieustannej młodości, wciąż go odnawia i prowadzi do zjednoczenia z Oblubieńcem. Te prawdy o życiu i działaniu Ducha Świętego w Kościele i w nas chcemy przeżywać w nowym roku liturgicznym.

Życie chrześcijańskie człowieka jest nieustannym usuwaniem przeszkód na drodze działania Ducha Świętego. Duch Święty jest mocą, jest światłem naszych sumień. On oświeca dom naszego jestestwa. Kiedy szyby w oknach są czyste, wtedy światło przenika do wnętrza domu i je oświetla. Można wtedy lepiej zobaczyć piękno wnętrza, ale też zobaczyć bałagan i nieład, i rozpocząć sprzątanie. Można też otworzyć okna, by wpuścić do domu świeże powietrze.

Ten obraz okna pozwala lepiej zrozumieć współpracę z Duchem Świętym w naszym życiu. Im bardziej otwieramy się na światło Ducha Świętego, tym lepiej dostrzegamy nasze grzechy, tym bardziej stajemy się pokorni. Pokora jest bowiem prawdą o sobie samym. I odwrotnie – im bardziej zamykamy okiennice naszego serca, tym mniej jest światła w naszym wnętrzu, tym trudniej nam rozeznąć rzeczywistość naszego „ja”.

Czyste szyby okien pozwalają też lepiej zobaczyć to, co na zewnątrz. Człowiek czystego serca jest „przeźroczysty” i widzi świat pozytywnie. Zaś świat widziany przez brudną i popękaną szybę wydaje się brudny i popękany. Może dlatego tak wielu ludzi zamkniętych na działanie i światło Ducha Świętego ma niedobry, wręcz nieprawdziwy obraz świata i w konsekwencji przyczynia się do podziałów w nim istniejących. Dlatego w Adwencie wszyscy podejmujemy wysiłek usuwania przeszkód na drodze działania Ducha Świętego. Czyńmy to przez adwentowe czwanie i wierne życie Ewangelią.

3. Z prośbą tą zwracam się do wszystkich wiernych, a w szczególności do młodzieży. Duch Święty sprawia, że Kościół jest nieustannie młody. Staje się to możliwe przez obecność w Chrystusowym Kościele ciągle nowych i młodych pokoleń. Kościół w szybko zmieniającym się świecie głosi niezmiennie wiarę w Trójjedynego Boga. Jest jak potężny dąb, który gubi uschłe konary, a z jego młodych gałęzi wciąż wyrastają nowe, zielone liście, poruszane łagodnym powiewem Ducha Świętego. Temu tchnieniu trzeba się poddać.

Na ostatnim Synodzie Biskupów o młodzieży mocno podkreślano, że młodzież jest nie tylko nadzieją Kościoła. Młodzież jest Kościołem. Należy się liczyć z jej głosem, z jej problemami. Biskupi,

kapłani i starsi powinni słuchać młodzieży i liczyć się z jej zdaniem. To niezwykle ważne i odważne stwierdzenie Ojców Synodu.

Idąc za tymi wskazaniem Synodu, starajmy się zaprosić młodych do zaangażowania ewangelizacyjnego i apostołskiego w parafiach. Starajmy się we wspólnotach parafialnych stwarzać warunki dla młodzieży, aby jeszcze bardziej była Kościołem, uczyła się Kościoła i życia według Ewangelii. Jest znamienne to, że Synod, mówiąc o młodzieży, ma na myśli młodych między 16. a 29. rokiem życia. Jest to więc czas bierzmowania i po bierzmowaniu. Pytanie zatem ważne dla nas: „Czy mamy we wspólnocie Kościoła dość propozycji dla tej młodzieży?”. Jest to pytanie o grupy i wspólnoty tworzone dla starszej młodzieży. Pytanie o Ruch Światło-Życie w gałęzi młodzieżowej i rodzinnej, o propozycje w parafiach dla studentów i młodzieży pracującej. Pytanie o inne ruchy w parafiach: Odnowę w Duchu Świętym, Drogę Neokatechumenalną, Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży, Wspólnotę Emmanuel. Tylko wtedy, gdy młody człowiek znajdzie miejsce w konkretnej grupie parafialnej, będziemy mogli powiedzieć, że parafia jest domem otwartym na młodych, w której oni są już Kościołem.

4. W tej trosce o otwieranie się na Ducha Świętego i młodzież w Kościele swoje słowa kieruję do młodzieży przygotowującej się do sakramentu bierzmowania. Sakrament bierzmowania otwiera na głębię tajemnic wiary. Duch Święty, który udziela się w trakcie sakramentalnego namaszczenia, jest niewidzialny, ale widzialne są Jego owoce. Są to: pokój, cierpliwość, łagodność, dobroć, opanowanie, bojaźń Boża i męstwo. Dary Ducha Świętego są nam potrzebne jak powietrze. Tym bardziej więc trzeba otwierać okna naszej duszy na działanie Ducha Świętego, aby zstąpił i oświecił nas swoim światłem.

Przygotowanie do bierzmowania jest niezwykle ważnym etapem życia chrześcijańskiego. Najpierw przygotowanie samych młodych – w rodzinie, w katechezie szkolnej i parafialnej oraz przez życie zjednoczone z Chrystusem, wyrażane na co dzień życiem Ewangelią. Nieodzowny w tym przygotowaniu jest udział rodziców. Udział przez przykład i świadectwo wiary oraz bezpośrednie zaangażowanie w przygotowanie do bierzmowania swoich synów i córek.

Istotną pomocą jest parafia i katecheza parafialna prowadzona przez ostatnie dwa lata przygotowania. Polega ona na spotkaniach liturgicznych w kościele i pracy z bierzmowanymi w małych grupach pod kierunkiem animatorów.

W związku z wprowadzoną reformą oświaty przyjmujemy, że w naszej archidiecezji bezpośrednie przygotowanie w parafiach obejmuje czas ósmej klasy szkoły podstawowej oraz pierwszej klasy szkoły ponadpodstawowej. Sama celebracja sakramentu będzie miała miejsce pod koniec drugiego semestru pierwszej klasy szkoły ponadpodstawowej. Po bierzmowaniu powinna nastąpić dalsza formacja młodzieży – przez spotkania i pracę w grupach parafialnych.

Bracia i Siostry!

Polecam Was wszystkich opiece Matki Bożej, patronce Adwentu. Jej szczególnie zawierzam „młodość” Kościoła, przygotowujących się do bierzmowania, ich rodziców, świadków, katechetów i animatorów. Proszę Ducha Świętego, abyście byli światłem świata. Wszystkim z serca błogosławie

† Kazimierz Kardynał Nycz
Arcybiskup Metropolita Warszawski

Warszawa, Adwent 2018 roku

List należy odczytać w I niedzielę Adwentu, tj. 2 grudnia 2018 roku, na wszystkich Mszach świętych.

† Biskup Rafał Markowski
Biskup Pomocniczy w Archidiecezji Warszawski
Wikariusz Generalny